

tet om at give 0,7 pct. af bruttonationalindkomsten i ulandsbistand.

For det tredje vil vi godt pege på, at det er vigtigt, at man også får lettet udviklingslandenes gæld med nye initiativer, og at vi også i øvrigt fra dansk side gør mere, end vi gør i øjeblikket for at komme i førertrøjen på det felt.

For det fjerde vil jeg godt nævne, at det er vigtigt at få lettet udviklingslandenes adgang til ilandenes markeder; det er et meget vigtigt punkt også at nå konkrete resultater på i forbindelse med Finance for Development-konferencen.

Men det er ikke kun de rige lande, der skal forpligte sig i en sådan proces; også her gælder partnerskabstankegangen. Det må også betyde, at de fattige lande må forpligte sig til bl.a. at skabe de nødvendige politiske og økonomiske rammer i landene, sådan at man også får tilvejebragt et investeringsklima, der gør, at man på lang sigt kan fremme en bæredygtig udvikling også på baggrund af øget handel og også et liberaliseret verdensmarked, for det er den vej, tingene går.

Kl. 19.10

Vi vil fra Kristeligt Folkepartis side i lighed med andre ordførere tilslutte os det synspunkt, at regeringen, specielt i diskussionen omkring 0,7 pct-målsætningen ikke møder frem til Finance for Development-konferencen med de bedste kort på hånden, som jeg tror fru Pernille Rosenkrantz-Theil sagde det senest, fordi man netop har truffet beslutning om at reducere den danske udviklings- og miljøbistand, og det beklager vi meget. Vi mener, det er nødvendigt, at det også afspejler sig i de forslag til vedtagelse, der skal stemmes om i dag. Og derfor er vi medforslagsstiller til forslaget, som blev fremsat her i dag af hr. Jeppe Kofod på Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis vegne, og det støtter vi således.

Så vi kan ikke støtte det af regeringspartierne fremsatte forslag, fordi det totalt forbigår den hjemlige situation, der er i forhold til hele diskussionen omkring udviklings- og miljøbistanden.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg takker for den støtte, der hele vejen rundt har været til regeringens politik i forbindelse med finansiering for udvikling, Monterreykonferencen og dermed også det videre perspektiv til Johannesburg.

Jeg er godt klar over, at der er forskellige forslag til vedtagelser, men når man læser det for-

slag, der er kommet fra de toneangivende oppositionspartier sammenholdt med regeringsforslag til vedtagelse, så er der jo meget, meget, meget lille forskel. Den er næsten ikke til at få øje på. Vi må jo så have været stærkt inspirerende over for oppositionen, siden man stort set har kalkeret vores dagsorden. Det synes jeg er smukt, for det viser jo altså, at det er de samme ting, vi vil i forbindelse med Monterrey og Johannesburg.

Det eneste, oppositionen har føjet til, er, at man vil forpligte sig til 1 pct. af bruttonationalproduktet, og det opfatter jeg som indenrigspolitisk drilleri i situationen. Den diskussion havde vi jo før. Jeg synes, det er trist, at oppositionen har forskertset muligheden for at gå ind i et konstruktivt samarbejde med regeringen om så væsentlige ting som at forberede verdenskonferencen i Monterrey og senere i Johannesburg. Der stiller man sig uden for, og det kan vi så konstatere.

Men på trods af det indenrigspolitiske drilleri, som oppositionen synes de vil bruge tiden på nu, så vil jeg godt konstatere, at vi altså er enige i hovedtrækket om, hvad der skal ske i forbindelse med denne finansiering for udvikling. Vi er nok også enige om, at Danmark skal foreslå denne Global Deal.

Jeg går også ud fra, at man vil støtte regeringen, når vi siger, at Global Deal i hvert fald skal bygge på følgende fire elementer: Øget frihandel og markedsadgang, fordi der er behov for nedbrydning af toldmure, subsidier og andre handelshæmmende foranstaltninger, specielt på landsbrugsområdet. Jeg er sikker på, at man i den forbindelse finder det vigtigt, at udviklingslandene i praksis bliver i stand til at udnytte den markedsadgang, de får tilsagn om.

Samtidig er jeg også sikker på, at man vil støtte os i en forstærket indsats for tilskyndelse af den private sektor til at deltage i bæredygtig udvikling af udviklingslandene baseret på disses bestræbelser for en god regeringsførelse.

Jeg har forstået, at Enhedslisten er kritisk over for den private sektor, men et af de store gennembrud i forbindelse med slutdokumentet her er jo præcis, at den private sektor nu er kommet med og har været med til at forpligte sig. Det er et af de store gennembrud ved FN-konferencen, at de har været så aktivt med. Der er noget, der hedder Global Compact, det er et delelement i det, hvor man i slutteksten fra konferencen tilskynder erhvervslivet til at tage hensyn til ikke kun de økonomiske og finansielle, men